

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Theodotio Antiocheno episcopo. Capvt XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

ferat) Deus immenso imbri & maxima copia grādinis in eo
 rā exercitū demissa, tū eos prohibuit ab itinere vltius fa-
 ciendo, tū equorum cursum impediuit : adeo vt viginti die-
 bus viginti stadia vsq; eo cōficere non possent, quoad du-
 ces Romani collectis suis in vnum militibus, aduentarent.
 Porro autē altero praelio antē cōmisso, istos ipsos, cū iam vr-
 bē imperatoris nomine nuncupatā obsidione cinxissent, lu-
 dibrio deus exposuit. Nam cum Gororanes amplius trigin-
 ta dies cum omnibus copiis urbem hanc circumsedisset, &
 multa instrumenta bellica ad vrbes capiendas accommoda-
 ta ad murum applicasset, & infinitas tentasset machinas,
 & alias turres extra mcenia extruxisset, solus diuinus Euno-
 mius illius vrbis episcopus ei restitit, & machinationū adie-
 ctarum impetū penitus repressit. Ac cū duces nostri cōtra
 hostes praeliari renuerēt, & obsessis opē ferre nō auderēt,
 iste episcopus se hostibus opponendō, urbem seruauit inco-
 lumem. Nam cum vnus ex regulis barbaris consuetā blas-
 phemiā in Deum iaceret, & in morem Rhabfacis & Senna-
 cherib verba execrabilia funderet, furoreque incitatus, mi-
 naretur se sacrosanctū Dei templum incendio vastaturum,
 sanctus iste vir rabiem eius non ferens, balistā Thomæ apo-
 stoli nomine inscriptam ad pinnas muri statui, & ingentem
 lapidem in ea imponi, nomineq; illius, in quē barbari blas-
 phemias coniecerant, eum emitti iubet. Qui directō in il-
 lum regulum delatus, & in nefarium eius os impactus, vul-
 tū deformauit, caput cōminuit, & cerebro dispersit humū.
 Quod cum vidisset dux Gororanes, qui spe vrbis capien-
 dæ exercitum collegerat, inde decessit, ipsoque rerū euētu
 se victū planē declarauit. Atque ob hanc causam metu per-
 cussus, fœdera cum Romanis percussit. Ad hunc modum
 summus omnium rector Deus fidelissimi imperatoris salutē
 consuluit: qui quidem & se famulū eius esse ingenuē ag-
 noscit, & debitum domino præstat obsequium.

De Theodotio Antiocheno episcopo.

CAPVT XXXVII.

Iste imperator reliquias vt dixi, præclari illius mundi lu-
 minaris Ioannis Cōstantinopolitani illarū admodū ap-
 petenti reddidit. Sed istud postea factum est. Innocentio
 illi

THEODOR. HISTOR.

illi episcopo Romano viro longè præstantissimo successit Bonifacius: Bonifacio Zosimus: Zosimo Celestinus. Hierosolimis autem post Ioannem illum admirabilem mortuum, Praylius vir, qui nomini suo pulchrè respõdebat, illius ecclesiæ rectionem capessit. Antiochiæ verò, Diuo Alexandro vita defuncto, Theodotus, continentia velut Margarita, ecclesiæ præsulatum obtinuit: vir mansuetudine insignis, & accurata vitæ institutione egregiè exornatus. Qui sectam Apollinarem oratam, vt se cum reliquo Christi grege iungeret, cæteris ecclesiæ ouibus aggregauit. Multi tamen eorum, insignem erroris labem, qua antè erant inquinati, minimè eluerunt.

*De persecutione in Persia excitata, &
qui illic martyrium perpepsi sunt.*

CAP. XXXVIII.

PER idem tempus, Isdigerdes rex Persarum persecutione cõtra ecclesias cõcitauit, occasione ex re gesta, quã sum deinceps narraturus, arrepta. Audas episcopus, vir multis virtutis generibus ornatus, zelo non opportuno illo quidem accensus, Pyreũ (templa enim in quibus $\pi\upsilon\epsilon$ id est ignis, eorum Deus colitur Pyrea vocant Persæ) demolitus est. De qua re rex per Magos certior factus, Audã accersit. Ac primũ placidè eũ coarguit, & Pyreũ denuò edificare iubet. Qui cum ei contradiceret, negaretq; se illud facturum, rex omnes ecclesias Christianorum se diruturũ minatur. Atque certè quod verbis minabatur, re ipsa perfecit. Nam vt primum Audam diuinum illum virum trucidari mandauerat, ecclesias deturbari iussit. Quòd autem ad Pyrei euersionem attinet, haud opportunè equidè illud factum fuisse existimo. Nam sanctus apostolus Athenas aduentans, & ciuitatem superstitioso simulachrorũ cultu cæcatam videns, aram quandam ab illis honoratam minimè diruit, sed verbo eorum ignorationem redarguit, & veritatem illis patefecit. Attamen quòd Audas templum simulachri deturbatũ extruere rursus noluit, sed interfici potius, quàm illud efficere, eum magnopere admiror, & corona dignum iudico. Nam par impietas est, mea quidem
sententia